

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] skellige Interesser er repræsenterede, tilsigtende en forsvarlig Ordning, og derunder skal ogsaa hele Bemandingen og den rettidige Udrustning og Udkommando komme i Betragtning.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Jeg beklager naturligvis, at den ærede Forespørger, efter at have hørt min Redegørelse, vedblivende kritiserer Statsbanerne for deres Dispositioner under Isperioden og ikke mener at kunne give Afkald paa denne Kritik. Men det har maaske sin Forklaring, i hvert Fald i nogen Grad sin Forklaring i, at det ærede Medlem argumenterer ud fra bristende Forudsætninger.

Det ærede Medlem har nu gentaget, hvad han sagde i sin første Tale, at Statsbanerne har en Præference over for Statens Isbrydningsvæsen, at Statsbanerne kan gøre Krav paa Isbryderhjælp, og at de derfor ogsaa maa kunne forvente omgaaende at faa den stillet til Raadighed. Jeg maa derfor oplyse, at Statsbanerne har at henholde sig til en Overenskomst, som er indgaaet med Søfartsministeriet, og i den er der udtrykkeligt tilkendegivet, at det er en Forudsætning for Begæring af Statens Isbryderhjælp, at man først konstaterer, at nu kan man ikke længere klare sig ved egen Hjælp, ved eget Materiel; det er en Forudsætning, at man under Hensyn til Søfartens Interesser i at have Statens Isbrydere disponible, under Hensyn til Samarbejdet mellem Danmark og Sverige maa udsætte Kravet om Hjælp fra Statens Isbrydervæsen, indtil de forhaandenværende Muligheder er udtømt. Hvis man fra Statsbanernes Side havde forlangt en af Søfartsministeriets Isbrydere, f. Eks. om Torsdagen eller om Fredagen, som Forespørgeren vilde, saa havde man afgjort handlet i Strid med Overenskomsten. Om Torsdagen, om Fredagen var der overhovedet ikke Is af den Natur i Bæltet, at de store Isbrydere egnede sig. Naar jeg nævnte i min Redegørelse, at Statens Isbrydere ikke egnede sig, var det, fordi denne Grødis, der laa i Færgeljerne, overhovedet ikke kunde klares af de store Isbrydere. Motorfærgen „Freja“ kunde gaa ind i Færgeljerne og rense dem med sine Skruer, de store Isbrydere kunde klare Isbarriererne, som begyndte at danne sig Søndag Formiddag eller Morgen. Jeg maa derfor vedblivende hævde, at Statsbanerne har handlet saaledes, som de maatte handle, naar de vilde overholde den gældende Overenskomst. Noget andet er, om

der er Grund til at foretage Ændringer deri, og det er det, man for Tiden undersøger. Men bebrejdede Embedsmændene, at de handler efter gældende Overenskomst, skal man ikke gøre.

Den ærede Forespørger hævdede, at Statsbanerne ikke havde lært noget siden Isvinteren 1928—29. Dette er dog i Strid med Kendsgerningerne. De store Færger, der er bygget, er bygget med det Formaal for Øje at kunne klare selv nogenlunde anselig Is, og har ogsaa gjort det; Isbryderfærgen „Fenris“ har faaet sin Maskinkraft fordoblet, og Motorfærgen „Freja“ har vist sig at være ganske særlig egnet til at klare Is af en særlig Karakter.

Endelig maa jeg sige til den ærede Forespørger, at det er jo muligt, der kan gennemføres en Ordning, som er bedre end den nuværende, og kan det gøres, saa skal det ogsaa gøres. Men saa maa Spørgsmaalet optages til Overvejelse, hvad det for saa vidt allerede er, og Rigsdagen maa saa bevilge de fornødne Penge, hvis man kommer til det Resultat, at vi skal have en stor kraftig Isbryder liggende i Store Bælt alene reserveret for Statsbanerne. Men jeg har villet afvise en Kritik af Statsbanernes Overfartsledelse, som har handlet saadan, som den maatte og burde handle efter de gældende Overenskomster og med det til Raadighed staaende Materiel.

Den ærede Forespørger bad mig samtidig overveje at skaffe Landingspladser for Lufttrafik ved Korsør og Nyborg. Maa jeg dertil sige, at der er tilvejebragt Landingsplads ved Korsør. Vi har fra gammel Tid en Landingsplads ved Marslev. Det er muligt, man skal flytte den ind til Nyborg. Det skal jeg gerne optage til nærmere Undersøgelse. Men under den omtalte Isperiode var Forholdet det, at man havde sørget for, at Landingspladserne ved Korsør og Marslev var saa nogenlunde i Orden, og under Hensyn til Vejrforholdene havde man til begge Flyvepladser overført Barakker og transporteret Radiostation og Pejlaparat. Jeg gentager, jeg skal være villig til at tage op til nærmere Overvejelse i Forbindelse med Spørgsmaalet om Isbrydermateriellet, om man bør forlægge Landingspladsen fra Marslev til Nyborg.

Fr. Andersen: Med Hensyn til det, der maa være Baggrunden for Forespørgselen, nemlig at søge klarlagt, om der over for de Vanskeligheder, vi alle ved har været til Stede, er foretaget, hvad der kan og bør foretages, vil der selvfølgelig fra alle Sider her i Salen saavel som ude i Befolkningen